

ಧಡಗುಟ್ಟಿತ್ತು ಚಂಪನ ಎದೆ. ಈ ಮನೆಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಜಮಾಂತಿಗೆ ಶ್ರಿಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿದರೂ ಅಶ್ವಯ ಇಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೇ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ, ತಾನು ಪರಕೀಯಳು. ‘ಹೋರಡು...’ ಅಂದರೆ ಗಂಟಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಚಂಪಾ ಸಪ್ತಗಾಂಧಿರ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಸುಭದ್ರಮ್ಮ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದರು,

“ಮುಟ್ಟಿ ಗಿಟ್ಟಿ ಅಂತ ರಗಳೇ ಕಳ್ಳಿಂದೋರು ಸಿಕ್ಕಿರಾ ಅಂತ ಹುಡ್ದಕ್ಕೆನು. ಎಳೆಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಗ ಮುಟ್ಟಿಚಟ್ಟಿ ಆಗಿದ್ದುತ್ತೆ...” ಉಗುಳು ನುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ಚಂಪಾ.

★ ★ ★

ಆ ಸಲ ಅಣ್ಣಿ ಹಾಜರಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅವನ ಜೊತೆ ಬಂದೆರಡು ವಾರ ತೌರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಯಜಮಾಂತಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿಳು ಚಂಪಾ. ಸುಭದ್ರಮ್ಮನಿಗೆ ಕ್ಕಾಲು ಬಿಳ್ಳಿ ಹೋದ ಅನುಭವ.

“ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ಅಂದ್ರೆ ಮಾಲೆನಿ ಬಂಧಿಡ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೇಂತ ಎಲ್ಲಾದ್ದೂ ಚಕ್ಕ ಹಾಕೋ ಯೋಜ್ಞ ಮಾಡಿದೆಯನೇ?” ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟರು ಸುಭದ್ರಮ್ಮ “ಫೇ... ಫೇ...” ಅಂದಳು ಮಿತಭಾಷಿ. ಆದರೂ ಅನುಮಾನ ಸುಭದ್ರಮ್ಮನಿಗೆ. ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಸಂದಾಯಿವಾಗಿಕಾದ ಗುಷ್ಟಧನಕ್ಕೆ ಅವಳು ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಅವರ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಇಮ್ಮದಿಷಿತ್ತು. ಒಲ್ಲದ ಮನನ್ನಿನಿಂದಲೇ ಅವಶಳಾಗಿದ್ದ ದುಷ್ಣನ್ನು ಅವಳ ಕ್ಕೆಗೆ ತಲುಪಿಸಿರು ಸುಭದ್ರಮ್ಮ ಹೋರಡುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಂಪಾ ಅವರ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ‘ಇ, ಯಿಂ ಕಡಿದುಹೋಯು...’ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಂಗಾರಾಗಿದ್ದರು ಸುಭದ್ರಮ್ಮ.

ಚಂಪನ ಅಣ್ಣಿನಿಗೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಜೊತೆ ಹೋರಣು ನಿಯಿದ್ದು ಹಿತವೇನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಗಂಟು ಬಿಡ್ಡವಳಿನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಣ್ಣಿ, ತಂಗಿ ಅಂಗಳ ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕುಸಿದು ಕುತ್ತಿದ್ದರು ಸುಭದ್ರಮ್ಮ.

“ಯಾರನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ನಂಬುಬಿರ್ಪು ಕಣ್ಣೇ ಐನ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ಕೆಕೊಟ್ಟಿಬಿಡ್ದಾರೆ...” ಹೆಂಡತಿ ಹಲುಬುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಜಮಾನರಿಗೂ ಚಿಂತೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

★ ★ ★

ದೊಡ್ಡಮನೆಯವರ ಚಿಂತೆಗೆ ಅಭರವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬತೆ ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಾಪಸಾಗಿದ್ದಳು ಚಂಪಾ. ಈ ಸಲ ಅಣ್ಣಿ ಜೊತೆಗಿಲ್ಲ, ಬಿಂಬಿತೇ.

“ಬಂಡ್ಯನೇ ಪ್ರಣಾಲೀತ್ತಿ, ನಂಗೆ ಜಿವ ಬಂಡ್ಯಂಗಾಯ್ಯಾ...” ಅಂದಿದ್ದರು ಸುಭದ್ರಮ್ಮ. ಸರಿಗು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಮುದುಕುಮ್ಮನ ಸೇವೆಗೆ ಅರಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಚಂಪಾ.

“ನಿನು ಎಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಿ? ಅಂತ ಹೆಚ್ಚಿರಳು ಹೇಳಿ, ಕೆಳಗೆ ಆಡಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಮಾಡಿದ್ದು. ಇವತ್ತು ನಮತ್ತಿಗೆ ಲಾಯ್ಯಾ ನಿದ್ದೆ ಬರುತ್ತೆ...”

‘ನಾಗೂ...’ ನಮನ್ನಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು ಚಂಪಾ.

ಮತ್ತೆ ರಡು ದಿನ ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಚಂಪಾ ತಾನು ಅಣ್ಣನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿದ್ದರ ಕಾರಣವನ್ನು ಸುಭದ್ರಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹಿಸುಮಾತಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಭದ್ರಮ್ಮ ತಲ್ಲಿನಿಬಿಟ್ಟಿರು. ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು ಹೀಗೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆಯಾ? ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವತ್ತು ಚಂಪನ ತಲೆ ನೇವರಿಸಿ ಸುಭದ್ರಮ್ಮ ಕಹ್ನೊರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು,

“ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ಬಗ್ಗಿ, ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಕೆ ಹೋಗ್ಗೇಡ. ನಿನ್ನ ಜೀವಾನೂ ನೋಡ್ವಾ...” ಎಂದು ತಾಕೇತು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವತ್ತಿನಿಂದ ದಿನಾ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಬಂದು